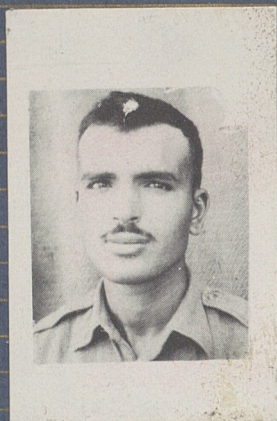

מכלול אבוטבול

בן מרדכי זאליה
נולד ב-תש"ד 1944
נפל ביום כ"ז אייר
תשכ"ז 6.6.67

מכלוף אבוטבול

מכלוף נולד בקזבלנקה, שבמרוקו. הוא התחנך בביה"ס "אליאנס". בשנת 1962, בהיותו בגיל 17, נטש את לימודיו התיכוניים באמצע הדרך, ועלה יחד עם הוריו ארצה.

המשפחה השתקעה בטבריה. קשיי הפרנסה אילצו את מכלוף לצאת לעבודה כבר בגיל צעיר, על-מנת לשאת בנטל הכלכלה של הוריו, שהיו מבוגרים ולא הצטיינו בבריאותם.

בהיותו בן עשרים ואחת מת עליו אביו והותירו בדד עם אמו. מכלוף היה בן יחיד והתמסר מאוד לאמו, אעפ"י לא נמנעה האם מעבודה כלשהי, לרבות משק בית, על-מנת שלא ליפול למעמסת יתר על בנה.

מכלוף היה בחור שקט ונוח לבריות, את השעות שלאחר העבודה היה מקדיש ללימוד התורה. כמו"כ, הרבה להתידד עם בני נוער צעירים ממנו ולטפל בהם, ואין תמה בדבר, אם ילדי השכונה כה אהבוהו וציפו מידי יום בקצר רוח לשובו מן העבודה. כך שמר מכלוף על ביתו מזה, ועל חבריו הצעירים מזה.

במלחמת ששת הימים, בהיותו בן עשרים-ושתיים, השתתף בקרבות על השומרון ונפל. לשוא ציפתה לו אמו הבודדה. לשוא ציפו לו נערי השכונה שכה אהב. הוא לא שב. נקבר בבית הקברות הצבאי בהר-הרצל.

כס"ד

העורב האירי / יוסי גינאי

איכה הלכת בטרם זמן
נקטפת כמו פרח רדון
אשר זה מכבר נפט...
ופרח.

לא הספקת לפקוח דעוים
לא הספקת לראות דולס
וכבר אתה הולך לשם...
לאן?

כרעם ביום בהיר
קקן שמש בלתי סגרי
שמענו על מותך.

לאן הלכת דלם צדיר!?
נעצרת כדל אלסון תמיר
מבול שתמיר הלכת עישן!?
אתה החסון כארץ העבנון
אתה לתיית ראש וראשון.
במיטב לעומיק היית
כולך מרד ורוח ועזרים
אלוב את החיים ולפד חילבים.

אך החיוק על לפתותיך שולל
פתיל חייך קופד בעודך באיבק.

הם הלכו מאתנו

הם הלכו בלי לחשוב -
כרבים אחרים -
אם ישובו או לא לביתם:
גורלו של העם
לשקד או חיים
נמסר לידיהם.

ואולי בשעות מתיחות -
עצבים-טרם-קרב,
בנדוד השנה בלילות,
המשיכו לרקום
תלומות סידורם
בתיים נטולי-סכנות.

בתשכ"ז, השנה
בראשון בסיון
נעשה סערת מלחמה,
עת נמלו גבורים
על רמת הגולן
חיל אחז איתנים,
רעדה אנקה.

ובבית עמדו אמהות ואבות,
ילדים, רעיות ואחים
הביטו בהייל אל רמת הקרבות
בעיני צפיה נמקת...
ובלב תפילה לתבוסת האויב
ולשלום העמים.

שככו הקרבות ב'ב' בסיון.
האויב מרוסק ומוכס.
חיילינו נחים על רמת הגולן
ועיניהם תרות בתשש:
דללו הטורים,
נפקדים חברים יקרים.

הם נפלו על איחור הפירה,
על שחרור הנדון וסיני,
מזפון הגולן,
מדרום עד טיראן -
מה יקר ונכבד הקרבן!

ובניהם ארגולד ומכלוף,
ושלושה יצקובים,
יצחק, יהודה, שלומון,
אבנר ויוסף, ואלי
ונסים וסמים -
נשא את זכרם בגאון!

הם שוב לא ישובו!
עמוק היגון
בלב איהבים פואבים.
במותם ציוו לנו
גאונות נצחון
ומי בישחון,
שאנו להם חייבים.

מכלוף אבוטבול

„הוא היה בחור
זהב" אומרים השכנים
דיירי שיכון ד'. „כל כך
שקט וטוב. לא כמו
הנוער של היום".

מכלוף עלה ממרוקו ארצה עם אביו ואמו רק
לפני 3 שנים והוא כבר בגיל העשרים ואחת. אך
כנראה, שבגולה לא שפר עליו חלקו בילדותו ושאר
להשלים כעת כאן מה שהחסיר בארץ הנכר.

הוא ביכר חברת בני נוער על פני גילאיו ואת
בית אביו על כל מקום אחר. ואין תימה שילדי
השכונה חיכו בקוצר רוח לשעת שובו מהעבודה
לשבצו במשחקיהם.

גם בביראותו לא הצטיין. ובכל זאת במות עליו
אביו ובהשאר הוא ואמו בודדים ללא גואל, קיבל
עליו עול פרנסה והתחיל להתמיד יותר בעבודה.

גם אמו נרתמה לעול העבודה: מלאכת הכביסה
בבתי אחרים, או פיקוח על ילדים אשר לשכת הסעד
מסרתם לידה. ומעידות עליה העובדות הסוציאליות,
כי עשתה את עבודתה בנאמנות.

אך הגורל התאכזר להם וביום השני למלחמה
הכריע פגז את מכלוף והשאיר אם אלמנה ושכולה.
גלמודה בעולם, אשר אורו חשך עליה.

מכזול אבוסטבא זיט

מכזול פיה בן יחיד זכריו קויה וארצו לאוסטבא.
הוא נולד בקלברנקע לערע באנקא וואס היינט אלטאס לער
הוא פיה טאדע פלס הומו בערע 1962 הומו בן 17 אלאפ
זימבא היינטיג.

הוא פיה יוד שרע ונאנץ אגויאליזם אגויאליזם קלער
אגויאליזם פיה פליק בערע, שטאטאט וואס אגויאליזם אגויאליזם
אגויאליזם קלער וואס אגויאליזם אגויאליזם.

אגויאליזם הוא לא אגויאליזם, כיון שהומו אגויאליזם לא
יכזול אגויאליזם, הוא יכזול אגויאליזם ותרם ככל יכולתו אגויאליזם
אגויאליזם אגויאליזם הוא לא אגויאליזם אגויאליזם.

אגויאליזם הומו בן 18 אגויאליזם פליק אגויאליזם וואס
ואס אגויאליזם אגויאליזם אגויאליזם אגויאליזם אגויאליזם.
הוא נאנץ אגויאליזם אגויאליזם בן 22 - הוא נאנץ
אגויאליזם אגויאליזם.

אגויאליזם אגויאליזם אגויאליזם אגויאליזם אגויאליזם.
אגויאליזם.

ה' ינקא אגויאליזם.

האם אגויאליזם אגויאליזם.

